

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 782/2016
06.07.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ш., због продуженог кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 2. у вези са чл. 30. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Д.Ш., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Пословни број 1К.503/2014 од 15.04.2016. године и Вишег суда у Суботици Посл.бр. Кж1 102/16 од 02.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Д.Ш., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Пословни број 1К.503/2014 од 15.04.2016. године и Вишег суда у Суботици Посл.бр. Кж1 102/16 од 02.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Пословни број 1К.503/2014 од 15.04.2016. године, окривљени Д.Ш. оглашен је кривим за продужено кривично дело крађа у покушају из члана 203. став 2. у вези са чл. 30. и 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора од 1-једне године. Истом пресудом окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и то паушала и трошкова браниоца одређеног по службеној дужности адвоката Б.У. у износу од 54.000,00 динара који падају на терет буџета суда, с тим да се обавезује Република Србија да на име досуђених трошкова адвокату Б.У. исплати из буџетских средстава износ од 54.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, док је оштећени АД „С.П.“ С. упућен са имовинскоправним захтевом на парницу.

Виши суд у Суботици, пресудом Посл.бр. Кж1 102/16 од 02.06.2016. године одбио је као неосноване жалбе окривљеног Д.Ш. и његовог браниоца и пресуду суда у Суботици Пословни број 1К.503/2014 од 15.04.2016. године, потврдио.

Окривљени Д.Ш. поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, не опредељујући разлоге подношења истог, са

предлогом да се обнови поступак и да буде у потпуности ослобођен од оптужбе за радње извршења за које је оглашен кривим у односу на оштећено предузеће АД „С.П“.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Д.Ш., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана, прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени Д.Ш. захтев за заштиту законитости поднео је лично, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је његов захтев у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.